

ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΑΔΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Λετε πως ποιμνη ειμαστε εμεις και ταχα εσεεις ποιμενες,
γιατι για τα τομαρια σας μαλλι
και γαλα η κριας σας δινουμε για τις παραδαρμενες.
Ανηρ τοιαδε Μπουσιος λαλει.

ΤΟΥ ΤΣΙΡΟΥ

Τσιρο, μωρε, οι συχωριανοι στον τοπο σου σε κραζουν,
πως Κυρος μουγινες φραγκαττικα;
Ολοι κι'οι τσιροι κι'οι κολιοι και τα σκουρμπια σου μιαζουν
σαν ειναι οχτω μερων μπαγιατικα.

ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΩΝ

Τι μογ λεν; Παν οι τοσοι σας οιστροι!
παν τα ογκασματα!
Θα σας βαλουν σφιχτο, λειει, καπιστρι
στων δοντιων τα χασματα.
Ετσι ενω πιλλατε μπουλογκι
ζεστρωτοι ογλοι σας,
λεν θα πεφτει βροχη το ματσογκι
στο γυμνο καπογλι σας.

ΤΟΥ ΖΟΡΜΠΑ

Καινουργιο να μας κανεις
κρατος καταπιαστικες,
και βρηκες πως το φτιανεις
αμα προβιβαστικες.

Γατι ο Ρωμιος στο χειρι
αν κραται χτενακια του,
να σιαζει πρωτα ξερει
μουσι και μουστακια του.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

(αποχαιρετισμος προς τις Σμυρνωτοπογλες)

Γερο μου, τι μας τραγουδας τους αγριους μαχαιραδες
που η μεταξυ τους τρωγουνται η τρων με τις οκαδες
βαρια βοδιων κοματια;
Γερος κι'εγω, μα ομηρικο αν οριζα κοντιλι,
της Σμυρνης θα ζουγραφιζα τα κοραλενια χειλη
και τα μαργιολα ματια.

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

